

- (1) כל הדר בארץ ישראל שרוי בלא עון (כתובות דף קיא ע"א)
- (2) ויאמר יי אל-אברהם, לך-לך מארצך וממולדתך ומבית אביך, אל-הארץ, אשר אראך (בראשית יב א)
- (3) וישא-לוט את-עיניו, וירא את-כל-כפר הנדון, כי כלה, משקה--לפני שחת יי, את-סדם ואת-עמרה, כגן- יי כארץ מצרים, באכה צער: ויבחר-לו לוט, את כל-כפר הנדון... ואנשי סדם, רעים וחטאים, ליי, מאד: ויי אמר אל-אברהם, אחרי הפך-לוט מעמו, שא נא עיניך וראה, מן-המקום אשר-אתה שם--צפנה ונגבה, וקדמה ונמה: כי את-כל-הארץ אשר-אתה ראה, לך אתננה, ולזרעך, עד-עולם (בראשית יג יד-טו)
- (4) טעם אראך – הוא שאמר לו כי את כל הארץ אשר אתה רואה לך אתננה (אבן עזרא, בראשית יב א)
- (5) שלח לך אנשים ויגורו את ארץ כנען... וראיתם את הארץ מה הוא (במדבר יג ב-יח)
- (6) וראיתם אתו... ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם אשר אתם זנים אחריהם (שם טו לט)
- (7) כי הארץ, אשר אתה בא-שמה לרשתה--לא כארץ מצרים הוא, אשר יצאתם משם: אשר תזרע את- זרעך, והשקית בגלך כגן הירק: והארץ, אשר אתם עברים שמה לרשתה--ארץ הרים, ובקעת; למטר השמים, תשתה-מים: ארץ, אשר-יי אלהיך דרש אתה: תמיד, עיני יי אלהיך בה--מרשית השנה, ועד אחרית שנה: והיה, אם-שמע תשמעו אל-מצותי וגו' (דברים יא י-יג)
- (8) בכל מקום עיני יי צפות רעים וטובים (משלי טו ג)
- (9) וירא אלהים כי טוב (בראשית פרק א)
- (10) וירא יי כי רבה רעת האדם בארץ (בראשית ו ה)